

ulovlige Forsamling, opfordrer jeg tillige Foredre, Husbonde, Læremestre og Andre i lignende Stilling til efter bedste Evne at forhindre, at de deres Myndighed undergitte Personer gjøre sig skyldige i Overtrædelse af denne Befjendingjøreelse.

Kjøbenhavns Politikammer, den 4de Mai 1872.

B. Crone.

Bilag B.

Erklæring.

Jeg Undertegnede, der har trykket Dagbladet „Socialisten“ siden dets Begyndelse, erklærer herved paa Opfordring Følgende:

Natten mellem den 4de og 5te Mai 1872, omtrent Kl. 1¹/₂, samtidig med Redaktørens, Hr. Lieutenant Louis Pios Arrestation, blev Numret af Dagbladet „Socialisten“ for 5te Mai, hvis Trykning endnu ikke var paabegyndt, erklæret beslaglagt af Politiet; et Hentryk af det sendtes ind til Politikontoret. Jeg henvendte mig til Hr. Pio inden dennes Vortgang, om vi under saadanne Omstændigheder skulde trykke Oplaget; men da han forlangte det, fortsatte jeg Trykningen under Politiets Tilsyn. Senere, efter flere Timers Forløb, kom der Bæstet fra Politikontoret, at nu kunde Numret udleveres. Politiet forblev paa Trykkeriet indtil hen paa Eftermiddagen om Søndagen.

Kjøbenhavn, den 3die December 1872.

J. Henriksen,
Bogtrykker,
Springgade 13, 2den Sal.

Dernæst indbragte Folkethingmanden for Kjøbenhavns 5te Valgfreds følgende Andragende fra et betydeligt Antal Mand i Kjøbenhavn:

Til
det høie Folkething!

De seneste Begivenheder i vort Fædreland i Forbindelse med den stormfulde Fremtid, som de synes at spaa os, have foranlediget undertegnede Beboere af Hovedstaden til i en Adresse at tolke Folkethinget dels vort sikre Haab om, at Thinget ikke vil vige tilbage for det lille Parti, hvis ukloge Politik har sønderlemmet vort Land, dels vort Dnsse om, at Thinget vil staa os bi imod Autoriteter, som til Trods for Grundloven ikke ophøre med at indskrænke vor Forsamlings-, Forenings- og Pressefrihed.

Arbejderne i Kjøbenhavn vilde i Mai d. A. paa Indbydelse af flere Mand, der med Svær virkede for de Uformuendes Rettigheder, forsamle sig for fredelig at diskutere deres Anliggender. Men uden at vi er i Stand til at indrømme nogen Anledning dertil, blev Mødet forbudt af Politiet, og da Indbyderne ikke vilde aflyse det, bleve de arresterede, et Dagblad blev beslaglagt og kom først ud efter at være underkastet Censur, og de Arbejdere, der havde samlet sig til Mødet, bleve adspaltede ved Hjælp af Kavalleriets Sabler og Politibetjentenes Stave. Indbyderne sidde endnu fængslede, de trues endog med svære Straffe for deres mundtlige og skriftlige Yttringer, omendskjøndt visse ere bleve godkendte af Lusinder og efter vor fuldeste Overbevisning snart ville være løsenet for hele den uformuende Klasse.

Vi ere ikke Retklærde; vi vide ikke, om Myndighederne have handlet i Overensstemmelse med os ubekjendte Anordninger; men det vide vi, at de ikke have handlet i Grundlovens Ånd. Og har en Politidirektør Lov til at fortolke Lovene, saa er der endnu langt tilbage, før vi kunne sige at have opnaaet sand Frihed.

Det er derfor vor Bøn til Folkethinget, at det vil bevirke, at de af os berørte Begivenheder underkastes en nøjagtig Undersøgelse og, hvis Grundloven eller andre af Landets Love er krænkede, da at drage de Skyldige til Ansvar.